

سریزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مسلمانان و روره او خوری په دی باندی پوه شه چه په مونږ باندی د خورو مسنلو پیژندل واجب دی :

1 علم : چه هغه د الله تعالی، رسول الله ﷺ او د اسلام معرفت او پیژندل دی، ځکه چه په غیر د علم نه د الله تعالی بندگی او عبادت جایز ندی، او چا چه په غیر د علم نه د الله تعالی بندگی وکړه نو د هغی مصیر به گمراهی طرف ته وی، او په دغه کار کی د نصاری و سره مشابهت لری.

2 عمل : څوک چه علم وکړی او عمل پری ونکړی نو هغه د یهودو سره مشابهت لری، ځکه چه یهود عالمان وو لیکن په علم ئی عمل نه کولو، او شیطان په مختلفو مکرونو او چلونو باندی انسان د علم نه متنفر کوی او دا حیلو او بهانه ورته بڼی چه انسان د الله تعالی په نزد په جهل سره معذوره دی، او دا فکر نه کوی چه څوک علم حاصلولی شی او بیا ئی پریردی نو په هغی باندی حجت او دلیل قایم شو، او دا د نوح ﷺ د قوم مکر او چل وو، لکه څرنګه چه الله تعالی د هغوی نه حکایت کوی : **﴿ جَعَلُوا أَصْنَعَهُمْ فِيءَاذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشُوا ثِيَابَهُمْ ﴾** (سورة نوح : 7). **ترجمه:** گرځوی دوی گوتی خپلی په غوړونو کی او پیوی ځانونه خپل په جامو کی، دی لپاره چه حجت پری قایم نه شی .

3 د الله دین ته دعوت کول : ځکه چه عالمان او داعیان (دعوتگران) د پیغمبرانو علیهم السلام وارثان دی، د دی وجه نه چه کله بنی اسراییلو د دعوت کار پرینسوده نو الله تعالی پری لعنت وکړو، لکه څرنګه چه الله تعالی فرمائی : **﴿ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾** (سورة المائدة : 79). **ترجمه:** دوی خلک نه منع کول د ناروا کارونو نه چه کول به ئی، ډیر ناکاره و هغه کار چه دوی کوو. د دعوت او د تعلیم مسئله فرض کفائی ده، که چیرته ځنی کسان دعوت ته ادامه ورکړی نو ټول د گناه نه خلاص شول، او که ټول خلک دعوت پریردی نو ټول گناهګار دی .

4 صبر کول : یعنی په هغه تکلیفونو باندی صبر کول چه کوم د علم په طلب کولو کښی دی، او یا په دغی علم باندی د عمل کولو په وخت کی دی، او یا د دعوت کولو په لاره کی مخی ته راځی. **مونږ د جهل د ختمولو او د واجبی او ضروری علمونو د اسانتیا په هدف په دی مختصر کتاب کښی ځنی هغی شرعی علمونو ته ځای ورکړی دی چه زده کول ئی تر ډیره حده پوری کفایت کوی، او د دی سره مو د قران کریم اخرنی دری سپیاری او دهغی تفسیر ته هم ځای ورکړی دی ځکه چه دغه سپیاری باربار تکرار پیری، او (هغه څه چه ټول نه حاصل پری نواهم او ضروری خو ئی باید پری نښودل شی).**

مونږ په دغی کار کښی د نهایت زیات اختصار نه کار اخستی دی، او د رسول الله ﷺ صحیح احادیث مو پکښی راجمع کړی دی، او مونږ کمال ته د رسیدو دعوه نه کوو، ځکه چه کمال یواځی الله تعالی لره خاص دی، لیکن دا یو ناڅیزه محنت او کوشش دی، که چیرته حق او پرځای وی نو د الله تعالی له طرفه به وی، او که غلط او خطا وی نو دا به زمونږ او د شیطان له طرفه وی، الله او دهغه رسول ﷺ تری پاک دی، او الله تعالی دی په هغی انسان باندی رحم وکړی چه مونږ ته زمونږ خطاګانی او عیبونه د هدفمند او خیرخوا نقد او اعتراض په شکل په گوته کړی .

الله تعالی ته سوال کوو چه ټولو هغو وروڼو ته نیک عوض او ثواب ورکړی چه د دی کتاب په تیارولو، یا چاپولو، یا تفسیمولو، او یا د هغی په لوستلو او ښوونی کښی بی برخه اخستی ده، الله تعالی دی د هغوی دغه عمل قبول کړی، او لوی اجر او ثواب دی ورله ورکړی .

دا کتاب وړیا ورکول کیری
او خرڅول ئی منع دی
څوړلسم صفا اوبه نوو
معلوماتو باندی سنبال چاپ
د چاپ کال: جماد ثانی 1431 هـ
الموقع / www.tafseer.info / الپرید / bsh@tafseer.info
داسلامی نړی گڼو
عالمانو د دی کتاب
تزکیه او تائید کړی دی

تیروی مگر د ده لپاره پکار دی چه دغه وصیت نامه ورسره لیکلی وی) بخاری و مسلم روایت کوی، نو عبدالله بن عمر رضی الله عنہما فرمائی د کوم وخت نه چه ما د رسول الله ﷺ نه دا حدیث اوریدلی نو په ما باندی یوه شپه هم داسی نه ده تیره شوی چه ما پکښی وصیت نه وی لیکلی.

◀ **امام احمد رضی الله عنہ فرمائی:** (ما هیخ یو حدیث نه دی لیکلی مگر ما پری عمل کړی دی، تر دی چه ما دا حدیث واوریده چه نبی صلی الله عنہ ښکر ولګوه او بیا ئی (ابو طیبه) ته یو دینار ورکړه، نو ما هم ښکر ولګوه او بیا می حجام (ښکر لګونگی) ته یو دینار ورکړ.

◀ **امام بخاری رضی الله عنہ فرمائی:** (د کوم وخت نه چه ما واوریده چه غیبت حرام دی نو ما بیا د چا غیبت نه دی کړی. او زه دا امید لرم چه د الله تعالی سره په داسی حال کښی ملاقات وکړم چه د چا د غیبت کولو محاسبه راسره ونه کړی).

◀ په حدیث کښی راغلی چه: (د هر لمانځه نه وروسته څوک ایه الکرسی ووا ئی نو د جنت ننوتلو نه به ئی هیخ شی منع نه کړی مگر دا چه مر شی (یعنی چه مر شی نو فوراً به جنت ته ننوځی). نو امام ابن القیم رضی الله عنہ فرمائی: (چه ما ته د شیخ الاسلام بن تیمیة رضی الله عنہ: نه دا خبره رسیدلی ده چه هغه فرمائی چه ما د هیخ یوه لمانځه نه وروسته ایه الکرسی نه ده پرینسی مگر په هیره سره).

* د علم او عمل نه وروسته په تا باندی هغی څه ته دعوت ورکول لازمی دی چه الله تعالی تا ته ښودلی دی، خپل ځان او نور خلک باید د خیر نه محروم نه کړی، نبی صلی الله عنہ فرمائی: (څوک چه چاته خیر وښائی نو د ده لپاره د عمل کونکی په شان اجر دی) امام بیهقی په سنن کبری کښی روایت کوی، او همدا راز رسول الله ﷺ فرمائی: (**بهترین په تاسو کښی هغه کسان دی چه قران زده کوی او بیا ئی نورو ته ښائی**) بخاری روایت کوی، او همداراز رسول الله ﷺ فرمائی: (**زما نه دین ورسوئ اگر که یو ایت هم وی**) بخاری روایت کوی، څومره چه ته د ښو کارونو نشرول کوی هغومره به خیر زیات پیری، او ستا اجر به هم زیات پیری، او ستا لپاره به په مسلسلله توګه په ژوند او د مرګ نه وروسته نیکی جاری وی، رسول الله ﷺ فرمائی: (**کله چه انسان وفات شی نو عمل ئی ختم شی مگر دری شیان دی چه نه ختم پیری، جاری صدقه او خیرات، او هغه علم چه خلکو ته پری فایده رسیری، او یا نیک بچی چه د مور او پلار لپاره دعاء کوی**) مسلم روایت کوی.

* **تبصره او وضاحت:** سوره فاتحه هره ورځ د (۱۷) ځلی نه زیات لوستل کیری، چه مونږ پکښی د یهودو او د نصاری و د لاری نه پناه غواړو، لیکن بیا هم مونږ د هغوی سره په کارونو کښی خپل ځان مشابه کوو: علم او پوهه پریردو نو نتیجه داسی چه عمل مو په جهالت سره شی، نو د گمراهانو نصاری و سره زمونږ مشابهت راشی، او یا علم کوو لیکن عمل پری نه کوو: نو د یهودو لعنتیانو سره زمونږ مشابهت راشی.

د الله تعالی نه سوال کوو چه مونږ او تاسو ټولو ته فایده مند علم او نیک عمل نصیب کړی.

والله ورسوله أعلم، وصلى الله على سيدنا و حبيبنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.